

Изпровождалъ ме е винаги Яворовъ, случвало се е понѣкога и тя, Лора, да дойде и ме съпроводятъ заедно. Тя къмъ мене се е държала винаги любезно. Миналата зима еднажъ изпратихъ съ една слугиня на моя приятелка едни цвѣтя, които предназначихъ да даде на г-нъ Яворовъ. Цвѣтята изпратихъ съ записка надписана за г-нъ Яворовъ, но безъ подписъ. Искахъ да видя съ това какво впечатление ще направи на Лора, просто устройхъ една шега, защото знаехъ, че цвѣтята ще минатъ презъ нейнитѣ рѣце. После веднага отидохъ и ѝ казахъ, че цвѣтята сж отъ мене. Тя никога не ми се е оплаквала отъ семейния си животъ. Лора ми е говорила, че имала намерение да замине за Парижъ, а после за Брюкселъ да се запише и следва по литература. До колкото съмъ можала да я разбера, Лора имаше буенъ темпераментъ, тя лесно се възбуждаше и разгнѣвѣваше и въ такова състояние бѣше способна на крайности. Не можеше да търпи нѣкой да ѝ наложи нѣщо и да ѝ заповѣдватъ въ нѣщо. Не съмъ подозирала да ме е ревнувала отъ мъжа си, защото поне не ми е давала поводъ за това.

Спомнямъ си, че около 2 седмици преди смъртта на Лора, бѣхъ отишла при нея у дома ѝ, между разговора азъ тогава ѝ казахъ, че ми се иска да отида за известно време негде на отстранено мѣсто за да рисувамъ, безъ нѣкой да ми пречи, тогава Лора ми каза: »нѣма да издържишъ самотията«. Азъ ѝ бѣхъ казала, че е хубаво да отида напр въ нѣкой манастиръ, та тя добави: »не познавамъ друга жена по-кокетка въ желанята си«. Азъ я погледнахъ зачудено и тя тогава пакъ каза: »защото не ще има кой да ухажва за тебе«.

(п) Д. Грозева.

*При допълнителния разпитъ Д. Грозева продължава:* Миналата година, преди оженването на Лора съ Яворовъ, еднажъ бѣхъ при Лора. Тя ми подаде една илюстрирана пощ. карта и ме запита познавамъ ли почерка. Азъ взѣхъ картичката и видѣхъ, че е написана съ женски почеркъ. Тогава узнахъ, че Яворовъ получавалъ подобни картички.